

Forfatter: Brorson, Hans Adolph

Titel: Udrag fra Hvad seer min Sulamith

Citation: Brorson, Hans Adolph: "Svane-Sang ; Lissabon ; Mindre digte ; Prosaskrifter ; Tillæg : Paul Diderichsen: Filologisk redegørelse. Arthur Arnholtz: Brorsons vers- og sangkunst. - 1956", i Brorson, Hans Adolph: *Svane-Sang ; Lissabon ; Mindre digte ; Prosaskrifter ; Tillæg : Paul Diderichsen: Filologisk redegørelse. Arthur Arnholtz: Brorsons vers- og sangkunst. - 1956*, 1951-56, s. 93. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-brorson03grval-shoot-idm140139964828496/facsimile.pdf> (tilgået 30. juli 2024)

Anvendt udgave: Svane-Sang ; Lissabon ; Mindre digte ; Prosaskrifter ; Tillæg : Paul Diderichsen: Filologisk redegørelse. Arthur Arnholtz: Brorsons vers- og sangkunst. - 1956

Ophavsret: Udgiver har den fulde ophavsret.

Dog kan værket gengives i det omfang som det følger af ophavsretsretlige undtagelser om citat, kopiering til privat brug mv. Desuden kan der ske kopiering til undervisningsbrug mv. i det omfang som det følger af aftaler indgået med Copydan og tilsvarende institutioner.

Nogle af værkerne i Arkiv for Dansk Litteratur er dog helt fri af ophavsret (public domain), og så kan du bruge værket frit.

Du kan finde hvilke værker fra Arkiv for Dansk Litteratur som er frie i [denne liste](#). Har du spørgsmål til benyttelsen af et værk, kan du kontakte udgiver: [Det Danske Sprog- og Litteraturselskab](#)

Jeg skal, jeg er derfor.
Men sk! &c. &c.

3.

63 Befæst mig dog de Tanker:
Jeg snart i Himlen staaer.
Gjør Troen kick
Mod Bølgens Skræk,
Hold selv ved Roer og Anker,
Du veed, hvad jeg formaaer!
Befæst mig &c. &c.

Nr. 332. - XXXIX.

Samtale imellem Brudgommen og Bruden.

1.

Brudgommen.

Hvad seer min Sulamith,
Da Luften er endnu saa fuld
Af Vinter-Sneens Gyse-Kuld?
Hvi lukker du da Vindve op,
Og stirrer alt paa Skyens Top.
Hvi gjør du det saa tit,
Min Sulamith?

2, 6: *jeg er derfor!* at være for noget kan betyde at være stemt for det, ønske det, vel bedst kendt fra det negative: »Det er jeg ikke fore. Her kan der dog næppe være tale om denne betydning, der ville gøre udtrykket alt for inat, også i betragtning af det forudgående kraslige: *jeg skal*. Betydningen må sikkert være: »derfor er jeg til». Det at nå frydebergene ses altså inest som det, jeg skal (Guds vilje), dernæst endnu stærkere som det, der er grunden til selve min eksistens.
Nr. 332 — XXXIX. Original. Digtet er behandlet af Hans Brix (Fagre Ord, 1908, s. 45-48), Carl Koch (H. A. Brorson, 1920, s. 54-56; 60-72; på sidstnævnte sted gøres der rede for Søren Kierkegaards optagethed af digtet), L. J. Koch (Sølmedigteren Brorson, 1931, s. 224-27; 21932, s. 232-35). Digtet er nær beslægtet med nr. 327. -- 1, 1: *Sulamith*! Højs. 6, 13. -- 1, 2-3: *da*! *noes*. *Luften er . . . saa fuld af Vinter-Sneens Gyse-Kuld*! Tænkes der hermed på den isnende kulde, som kan gennemtrænge luften, før sneen kommer ned (S. Kierkegaard), eller på selve snefaldet? For det sidste kunne man anføre, at spørgsmålet var: *Hvad seer min Sulamith?*, og gøre gældende, at det ikke er kulden, men det tætte snefald, som er en hindring for at se. Men med denne forståelse taler det, der står i l. 5 om at *stirre paa Skyens Top*; det passer ikke til snevejr, og desuden synes brudens ord i l. 8 tilg. at have til forudsætning, at der endnu ventes på snefaldet. Spørgsmålet: *Hvad seer min Sulamith?* må da betyde, at der i den hårde vinter ingenting er at se af det, hun længes efter. -- 1, 5: *af*! allerede; det svarer til *endnu* i l. 2; meningen er, at det er for tidligt at se efter forårstegn i luften.